

Cuprins

Pierre Louÿs, scriitorul cu două opere

7

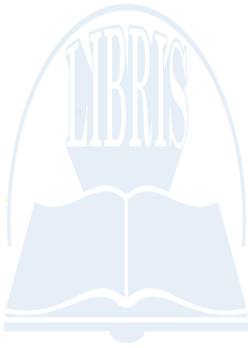
Învățăture de bună purtare pentru fetișcane întru folosul pensioanelor 15

Glosar	16
În cameră	18
Acasă	20
În cămară	22
La masă	24
Jocuri și distracții	27
În clasă	31
Daruri	35
La bal	37
În vizită	39
Superstiții	42
La biserică	45
La spovedanie	48
La muzeu	50
Pe Champs Élysées	52
Pe stradă	54
În prăvălii	56
La teatru	58
La mare	61
La hotel, în călătorie	63
La țară	58
Îndatoriri față de aproapele	67
Îndatoriri față de tatăl tău	69
Îndatoriri față de mama ta	72
Îndatoriri față de fratele tău	75
Îndatoriri față de sora ta	77
Îndatoriri față de Dumnezeu	80
Cu ibovnicul propriei mame	83
Rubrica specială pentru pierderea fecioriei	86
Cu un ibovnic	89
Cu servitorii	92
Cu domnul președinte al Republicii	95
Ca să iei muie	98
În pat cu o prietenă	101
În pat cu un domn bătrân	103
Nu spune... spune...	106

Femeia și paița

I	Cum un cuvânt scris pe o coajă de ou a ținut, rând pe rând, loc de două răvașe	116
II	În care cititorul află diminutivele prenumelui spaniol „Concepcion”	124
III	Cum și din ce motive André nu s-a dus la întâlnirea cu Concha Perez	129
IV	În care o copiliță tuciuire se ivește într-un peisaj înghețat	140
V	În care aceeași persoană re apare într-un decor mai cunoscut	149
VI	În care Conchita se manifestă, bate în retragere și dispare	157
VII	Care, în chip de vinieta, se termină cu niște plete negre	168
VIII	În care cititorul începe să priceapă cine este paița din această poveste	174
IX	În care Concha Perez suferă a treia metamorfoză	183
X	În care Mateo se pomenește că asistă la un spectacol neașteptat	189
XI	Cum pare să se lămurească totul	197
XII	Scenă în spatele unui grilaj închis	204
XIII	Cum Mateo primește o vizită și ce a mai urmat	210
XIV	În care Concha își schimbă viața, dar nu firea	216
XV	Care este și epilogul, și morala acestei povestiri	223

Ni s-a părut că n-are rost să lămurim cuvintele: pizdă, crăpătură, fofoloancă, floci, sulă, pulă, mădular, coi, a fute, futai, a scula, a masturba, a suge, a linge, muie, a coțai, a çordi, a încăleca, a da la pulpe, a da la buci, a slobozi, pulă de jucărie, pidosnică, tribadă, șaizeci și nouă, limbi, leorpăială, curvă, bordel.

Aceste cuvinte le sunt bine cunoscute tuturor fetișcanelor.

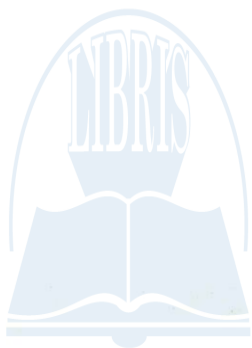

Dacă cineva te găsește despuiată, acoperă-ți cu sficiune fața cu o mână și fofoloanca cu cealaltă; dar nu da cu tifla cu cea dintâi și nu te masturba cu cea de-a doua.

Nu face pipi în calorifer¹. Du-te la toaletă.

Nu agăța vreo pulă de jucărie de agheasmatarul patului. Sculele acestea se pun la căpătâi, sub pernă.

¹ Cum de era posibil, vezi, de pildă, în Louis Figuier, *Les Merveilles de la science ou description populaire des inventions modernes*, vol. IV, Librairie Furne, Éditeurs Jousset et Cie, 1870. (N. t.)

Nu ieși pe balcon ca să scuipi trecătorii; mai ales dacă ai gura plină de sloboz.

Nu te pișa pe treapta cea mai de sus a scării ca să faci cascade.

Nu vârî o pulă de jucărie în gura unui bebeluș ca să-i dai să sugă laptele rămas în coaiele de cauciuc, când nu ești pe de-a-ntregul sigură că drăguța ta n-are sfrenție.

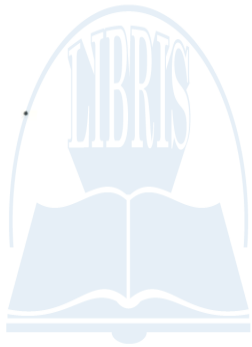
Când te-ai folosit de o banană ca să te desfeți de una singură sau ca s-o dezmierzi pe slujnicuță, n-o pune la loc pe tupsie fără ca, înainte, s-o fi șters cu băgare de seamă.

Nu-ți masturba toți ibovnicii într-o carafă de limonadă, chiar dacă licoarea ți se pare mai bună amestecată fiind cu niscaiva sămânță proaspătă. Poate că musafirii stimabilului dumitale tată nu-ți împărtășesc gusturile.

Dacă, pe furiș, golești pe jumătate o sticlă de șampanie, nu te pișa înăuntru ca s-o umpli la loc.

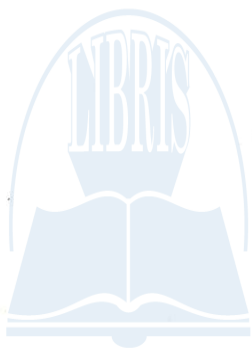
Nu-i sugera servitorului să-și bage pula în curul unei găinușe rume-nite la cuptor, fără să te fi încredințat chiar tu că feciorul nu-i bolnav.

Nu te căca în crema de ciocolată, chiar dacă, oprită fiind de la desert, ești sigură că n-ai să mănânci așa ceva.

//

**În care
cititorul află
diminutivele
prenumelui
spaniol
„Concepcion“**

Cu toate acestea, trăsura dăduse colțul străzii, iar copitele cailor nu se mai auzeau decât în depărtare sunând pe dalele dinspre Giralda.

André alergă în urma ei, temător să nu lase să-i scape acest al doilea prilej care putea să fie și ultimul; ajunse chiar în clipa în care caii intrau la pas în umbra unei case trandafirii din plaza del Triunfo.

Niște porți metalice mari și negre se deschiseră și se închiseră după o grăbită siluetă feminină.

Fără îndoială, ar fi fost mai cuminte să-și pregătească intrarea, să afle lucruri, să pună întrebări despre nume, familie, situație și stilul de viață, înainte de a se arunca așa, cu capul înainte, în necunoscutul unei intrigi în care, cum nu știa nimic, nu era stăpân pe nimic. Cu toate acestea, André nu se putu hotărî să părăsească piața înainte de a fi făcut un prim efort și, de îndată ce se încredință, cu o mână pripită, că părul îi stătea bine și cravata era la locul ei, sună fără să mai șovăie.

Un valet tânăr se înfățișă dincolo de poartă, dar nu deschise.

— Ce dorește domnul?

— Dă-i cartea mea de vizită seșorei.

— Care seșora? continuă servitorul cu o voce liniștită în care respectul nu avea prea mult de suferit din pricina neîncrederii.

— Acea care locuiește aici, pare-mi-se.

— Dar numele său?

Nerăbdător, André nu răspunse. Servitorul vorbi din nou:

— Domnul să aibă bunăvoința de a-mi spune la care seșora trebuie să-l anunț.

— Ți repet că stăpâna dumitale mă așteaptă.

Înclinându-se, valetul își ridică ușor mâinile în semn de nepuțință; apoi se retrase fără să deschidă și fără ca, măcar, să fi luat cartea de vizită.

Atunci, André, pe care furia îl făcu să se poarte de-a dreptul nepoliticos, sună și a doua, și a treia oară, ca la poarta unui furnizor. „O femeie atât de zorită să răspundă unei declarații de soiul acesta, își zise el, nu trebuie să se mire de insistența cu care cineva încearcă să-i pătrundă în casă; era singură la Las Delicias, trebuie că aici tot singură locuiește, iar zgomotul pe care-l fac nu-l aude decât ea.“ Nici nu-i trecu prin minte că în Spania carnavalul îngăduie unele trecătoare libertăți care n-ar putea să se prelungească în viața de zi cu zi cu aceleași șanse de bună primire.

Poarta rămase închisă, iar casa, cufundată în tăcere, de parcă ar fi fost pustie.

Ce să facă? Se plimbă ceva vreme prin piață, prin fața ferestrelor și a miradoarelor unde tot mai nădăjduia să vadă apărând așteptatul chip și, poate, chiar și-un semn... Dar nimic nu se-ntâmplă; se resemnă să bată cale-ntoarsă.

Totuși, înainte de a pleca din fața unei porți ce se închidea peste atâtea mistere, zări, nu departe, un negustor de *cerrillas*¹, așezat într-un colț de umbră, și-l întrebă:

1 În limba spaniolă, în text: chibrituri. (N. t.)

— Cine locuiește în această casă?

— Nu știu, îi răspunse omul.

André îi vârî doi reali în palmă și adăugă:

— Spune-mi, totuși.

— N-ar trebui s-o fac. Señora cumpără de la mine și dacă ar ști că vorbesc despre ea, încă de mâine și-ar trimite toți *mozo*¹ în altă parte, la Fulano, de pildă, care-și vinde cutiile pe jumătate goale. Măcar n-o să zic de rău, n-o să bârfesc, *cabayero*! Doar numele, pentru că vreți să-l știți. Este señora doña Concepcion Perez, nevasta lui don Manuel Garcia.

— Bărbatu-său nu locuiește dară la Sevilla?

— Bărbatul ei e în *Bolibia*.

— Unde?

— În *Bolibia*, o țară din America.

Fără să afle mai multe, André mai aruncă un bănuț pe genunchii vânzătorului și se întoarse în mulțime ca să se ducă înapoi la hotel.

Până la urmă, se simțea nehotărât. Chiar dacă știa de absența soțului, nu găsise că norocul era de partea lui. Negustorul acela cu gura deloc slobodă, care părea să știe mai multe decât voia să spună, dădea de-nțeles că există un alt ibovnic ales deja, iar purtarea servitorului nu era făcută să dezmință bănuiala aceasta... André se gândea că mai avea numai două săptămâni înainte de data hotărâtă pentru întoarcerea la Paris. Să fie ele de ajuns ca să intre în grațiile unei tinere a cărei viață era, fără îndoială, deja prea plină?

Astfel tulburat de îndoieli, intră în patio-ul hotelului, când portarul îl opri:

— O scrisoare pentru domnul.

Plicul nu purta nicio adresă.

— Ești sigur că scrisoarea e pentru mine?

1 În limba spaniolă, în text: servitorii. (N. t.)